

4ª Edició Premis RAMON RAMIA

1R. PREMI CATEGORIA A

Títol:

“LES MILLORS VACANCES DE LLUISET”

Autor:

Ivan Guardiola Julve

Va ser una vegada un xiquet que es deia Lluiset, tenia 8 anys i acabava de fer 2° en el Col·legi Públic La Moreria, som durant el curs s'havia portat molt bé i havia tret molt bones notes, els seus pares li van regalar un viatge a Valdelinares, el qual a Lluiset li feia molta il·lusió.

Lluiset i els seus pares van anar a fer les compres necessàries avans de començar el viatge, amb la mala sort que quan sols portaven una estona, es va posar a ploure molt fort i tots tres van començar a correr per a trobar un lloc per a mullarse lo menys posible. Com els seus pares corrien mésque Lluiset ell es va quedar enrere..

Quan va disar de ploure una miqueta se'n van anar tots mullats cap a casa i quan vana arribar, es van canviar de roba per a no refredar-se i van començar a fer les maletes, ja que al dia següent començava el viatge que tan desitjava cap a Valdelinares.

Despres de sopar, Lluiset se'n va anar a dormir, ja que el dia següent seria molt llarg i emocionant, però els nervis que tenia damunt no el deixà dormir quasi en tota la nit. Al dia següent, la mare de Lluiset el va cridar prompte, Lluiset al principi no podia i quasi no volia alçar-se, però quan va recordar el que passaba aquell dia va pegar un bot del llit i mig adormit, pero més ràpid que mai es va vestir i va desdijunar com un coet, mentres els seus pares anaven preparant el cotxe. Una vegada tot preparat i revisat van entrar dins del cotxe i van començar el viatge cap a Valdelinares.

Quan portaven uns kilòmetres recorreguts, Lluiset es va dormir, ja que no va dormir en tota la nit. Quan

van arribar a Valdelinares els pares de Lluiset el van despertar i tots junts van descarregar les maletes al hotel, i van descansar fins l'hora de dinar. Després de dinar van aprofitar el temps visitant el poble, ja que no tenien cap pla fet per a eixa vesprada, van fer-se un refresc a un bar i es van tornar cap a l'hotel on estaven allotjats per a donar-se una dutxa i mentres esperaven l'hora de sopar van descansar mentre miraven la televisió. Quan van acabar de sopar Lluiset i els seus pares van pujar a les seues habitacions per a endreçar les coses, i una vegada tot preparat es van gitar, ja que el dia següent seria molt cansat.

Al dia següent, es van llevar prompte per agafar forces al esmolzar, ja que seria molt llerg i cansat. No tardà massa el guia a aplegar a l'hotel on ja estaven tots preparats per a visitar les pistes d'esquí ja sense neu sobre elles, al aplegar al lloc Lluiset que mai havia visitat unes piestes, es va sorprendre al veure els remontadors, les baixades de pistes i li va preguntar si podien anar eixe hivern a practicar l'esport. Una vegada visitades van dinar alli mateix, a un dels restaurants que hi havia i l'únic que estava obert en aquella epoca de l'any. Després de dinar Lluiset va anar a jugar fora del restaurant ja que dins estaven els grans parlant de les seues coses i ell s'avorria.

Al eixir fora va veure un animalet que no havia vist mai en la seua vida i com tots els nens va sentir curiositat i es posà a persegui-lo pel bosc fins que el va perdre de vista, allavontes es va donar compte que s'havia perdut pel bos.. Els pares van estar unes hores parlant al restaurant fins que ells es van donar compte que